

Prethodna pitanja

1. Treba li u skladu s člankom 46. [stavkom 2.] drugim podstavkom Direktive o postupcima II ⁽¹⁾, pravni interes tražitelja tumačiti na način da status supsidijarne zaštite ne pruža ista prava i koristi kao status izbjeglice ako, u skladu s nacionalnim propisima, stranci koji su ovlaštenici međunarodne zaštite uživaju ista prava i koristi uz jedinu razliku u pogledu određivanja trajanja i prestanka međunarodne zaštite, s obzirom na to da se izbjeglici status priznaje na neodređeno vrijeme, ali prestaje kad prestanu postojati razlozi zbog kojih je status priznat, dok se supsidijarna zaštita priznaje na određeno vrijeme i produljuje sve dok za nju postoje razlozi?
2. Treba li u skladu s člankom 46. [stavkom 2.] drugim podstavkom Direktive o postupcima II, pravni interes tražitelja tumačiti na način da status supsidijarne zaštite ne pruža ista prava i koristi kao status izbjeglice ako, u skladu s nacionalnim propisima, stranci koji su ovlaštenici međunarodne zaštite uživaju ista prava i koristi osim sporednih prava koja se temelje na tim pravima i koristima?
3. S obzirom na pojedinačni slučaj tražitelja, u skladu s konkretnim okolnostima koje se na njega odnose, je li nužno ocijeniti bi li priznavanje statusa izbjeglice tražitelju osiguralo više prava u odnosu na prava koja su mu pripala priznavanjem supsidijarne zaštite ili je, sve dok postoji pravni interes propisan člankom 46. [stavkom 2.] drugim podstavkom Direktive o postupcima II, dostatno zakonodavno uređenje kojim je uvedeno razlikovanje sporednih prava koja se temelje na pravima i koristima iz obaja oblika međunarodne zaštite?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL L 180, 29. 6. 2013., str. 60.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.)

Žalba koju je 24. studenoga 2017. podnijela Europska središnja banka protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 12. rujna 2017. u predmetu T-247/16: Fursin i dr. protiv Europske središnje banke

(Predmet C-663/17 P)

(2018/C 032/23)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska središnja banka (zastupnici: E. Koupepidou i C. Hernández Saseta, agenti, B. Schneider, *Rechtsanwalt*)

Druge stranke u postupku: Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijano rješenje u mjeri u kojoj je Opći sud utvrdio da su tužitelji dioničari imali pravni interes i aktivnu procesnu legitimaciju za podnošenje tužbe za poništenje sporne odluke pred Općim sudom (točka 2. pobijanog rješenja);
- donese konačnu meritornu odluku i odbaci kao nedopuštenu tužbu koju su podnijeli tužitelji dioničari; i
- naloži tužiteljima snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe tri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na navodu da tužitelji dioničari (odnosno dioničari društva Trasta Komercbanka, za razliku od sâmog društva Trasta Komercbanka) nisu imali pravni interes za podnošenje tužbe za poništenje koji bi bio različit od pravnog interesa društva Trasta Komercbanka.

Prvi žalbeni razlog temelji se na sljedećim argumentima:

- žalitelj navodi da je Opći sud pogrešno protumačio sudsku praksu kojom se zahtijeva da dioničari dokažu da imaju zaseban pravni interes za podnošenje tužbe protiv odluke upućene poduzeću kojim djelomično upravljaju. Osobito, Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je u svojem rješenju od 12. rujna 2017. utvrdio da se ta sudska praksa ne primjenjuje na predmet T-247/16
- tužitelji dioničari nisu dokazali da imaju pravni interes koji bi bio različit od pravnog interesa društva Trasta Komercbanka: sporna odluka (za razliku od odluke o pokretanju postupka likvidacije, što je zaseban akt) nije utjecala na njihov pravni položaj. Ne može se smatrati da bi pravni interes tužitelja dioničara da Trasta Komercbanka posjeduje odobrenje o pružanju bankovnih usluga bio različit od pravnog interesa sâmog društva Trasta Komercbanka da posjeduje takvo odobrenje;
- konkretno, pravni interes za obeštećenje ili ekonomski interes dioničara za isplatu dividendi ne bi trebalo smatrati zasebnim pravnim interesom.

2. Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na navodu da tužitelji dioničari nisu imali aktivnu procesnu legitimaciju, s obzirom na to da se sporna odluka ne odnosi na njih osobno.

Drugi žalbeni razlog temelji se na sljedećim argumentima:

- sporna odluka ne odnosi se osobno na tužitelje dioničare jer se ne odnosi na određene osobine koje su im svojstvene.
- sporna odluka nije dovela tužitelje dioničare u pravni položaj različit od pravnog položaja ostalih dioničara ili položaja sâmog društva Trasta Komercbanka.

3. Treći žalbeni razlog, koji se temelji na tome da tužitelji dioničari nisu imali aktivnu procesnu legitimaciju jer se sporna odluka ne odnosi na njih izravno.

Treći žalbeni razlog temelji se na sljedećim argumentima:

- sporna odluka ne odnosi se izravno na tužitelje dioničare jer nije u bitnome utjecala na njihova prava u smislu sudske prakse.
- puki ekonomski gubitak koji proizlazi iz sporne odluke ne navodi na zaključak da je postojao utjecaj na njihov pravni položaj (za razliku od pravnog položaja društva Trasta Komercbanka), bez obzira na opseg tih ekonomskih učinaka.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. studenoga 2017. uputio Areios Pagos (Grčka) – Ellinika Nafpigeia AE protiv Panagiotisa Anagnostopoulou i dr.

(Predmet C-664/17)

(2018/C 032/24)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Areios Pagos (Grčka)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ellinika Nafpigeia AE

Tuženici: Panagiotis Anagnostopoulos i dr.